

SÜVEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Süvegen, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
---	--	---

A nagy drágaság.

Ki hitte volna még egy-két év előtt, hogy egyes cikkek, legfőképpen az élelmiszerek árai oly rettenetes magasságot érjenek el, mint amint most sújtja a fogyasztókat. Ha ezelőtt néhány fillérrel emelkedtek az árak, a közönség nem fogyott ki a panaszból.

„Rémséges”-nek nevezték akkor a drágaságot és nem is sejtették, hogy az a mostani drágasághoz viszonyítva valóságos kismiska. Hiszen az előbbi drágaság árai 2—300, sőt négyszáz százalékkal is emelkedtek.

Persze, hogy most a közönség még jobban panaszkodik és keresi a nagy drágaság okait. Nem sokat keres, hamar megtalálja: mindennek okai a haszontalan élelmiszeruzsorások.

Vizsgáljuk meg egyszer higgadtan ezt a súlyos vádat!

Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az élelmiszerek drágulásának közvetlen oka a háború. A katonaság élelmezése rendkívül sok élelmiszert von el a polgári közforgalomból, a termelés megcsappan és a háborús mozgalmak közt lehetetlen elkerülni, hogy sok élelmiszer teljesen el ne vesszen. Az élelmiszerekben — különösen a husban, a katonaság fokozott

husfogyasztása következtében — hiányok állanak be, aminek szükségszerű következményeképp az árak felszöknek. Csatlakozik ehhez még egy fontos körülmény, melyről a felületesen ítélők — sajnos, a közönség nagyobb része teljesen megfeledkeznek. Ez a pénz értékének csökkenése, melyet háború idején a leggazdagabb állam sem tud elkerülni. Kevesebb értékű pénzért csak kevesebb árut lehet kapni, másszóval: drágább lesz az áru.

Mind ezek a háború természetes árdragító következményei, amiket mesterséges uton bűnös üzérek fokoznak. S az az, ami méltán feiháborítja a fogyasztókat.

Természetesen hajlandó mindenki magasabb árakat fizetni, ha belátja, hogy ezeket a háború indokolja. De meg kell győződve lennünk arról, hogy a drágaságot a háború, nem pedig leiketlen üzérek körülfönt kapzsisága okozza, ami által felesleges megszorításokra kényszerítenek bennünket. Szívesen nélkülöznünk, ha a hazáért kell nélkülöznünk, de nem akadjuk magunkat nélkülözéseknek alávetni, csak azért, hogy az uzorások szűk köreiből zsebeit pénzel tömjük. A cukor, a burgonya, a rizs és a hus árusítása körül rendkívül sokat vétkeznek. Vegyük csak példánakokáért a vadhust:

miért kelljen nyulaknak, fogjoknak, szarvasoknak és őzeknek kétszerannyiba kerülniök, csak azért, mert az idén ejtik el azokat? Épp az ellenkezője volna a hejyes: éppen ebben az évben kellene a vadhust olcsóbban adni, hogy így a husinséget enyhíteni lehetne. Egész csomó élelmi szert lehetne még felsorolni, melynek drágulása épp oly indokolatlan.

Mit tehet a fogyasztóközönség az ellen? Panaszkodáson kívül semmi egyébét. Bajkotról szó nem lehet. Az élelmiszer uzsora olyan általános hogy a bojkottnak csak akkor volna értelme, ha minden fogyasztásról lemondanának: magyarul; éhen vesznek. Tenni itt s hatóságoknak kell. Drákói rendszabályokkal kell gondoskodni arról, hogy a háborút egyesek ne használhassák fel hirtelen meggazdagodásra. Ha a győzelem reményében minnnyian szenvedünk, katonaság és polgárság csaknem egyaránt, ne legyenek egyesek, kiknek részére a véres háború boldogságot jelenthessen.

A hatóságoknak a kinéletlenséggel határos erélyesség most már továbbra el nem odázható kötelessége, melynek elmulasztása élelmezésünket szinte lehetetlenné tenné.

Valahol...

Valahol messze innen
Egy új sirhant domborul,
Amelyre a hervadt lombokról
Pár elsárgult levél lehull...

Nincsen faragott fejfája
Csupán egy sapka s kard a jel,
Amely mutatja, hogy ismét egy hőssel
Több van a menyországba fenn...

Nem zúgott harang, amikor temették,
Gyászdal sem zengtek kórusok,
De fenn az égből glóriát fontak
A hős fejére az angyalok.

T. M.

Fázva...

Irta: Németh Böske.

„Igen... ez az ősz... a kietlen, szomorú elmulás... De minek élni... Kinek? Van célja az embernek itt a földön? Miért? Szenvedés? a másoké is oly keserves... a magunké mindnél terhesebb... — Kinek kellünk itt? Ki akarja hogy itt legyünk? — Kik közt hozzánk valami mélyebb, kedvesebb? Hiszen mindnyájan — még a rokonok is idegenek csupán? ...
— Szép fáradt feje lehanyatlott a plüss

pamlag ciradás mintájára... a szeszélyes kis selyem, himzett vánkösököt szertdobálta onnét, úgy fektet ott a diván karján, mint egy leőrt fehér tubarózsa... csendesen...

Igen, de én... de mégis különb vagyok soknál... azoknál mindnél... s mégis elfelejtett volna? — Hát az én sok szép, drága gondolatom, a szavaim, melyeket úgy szüretelt le, mint a dus, teljes szőlőtőkék arany gyümölcsét? A gyengédségem, melynek melegében úgy fürdött... A cirógatásom: mely rózsaszínű életet lopott arcára? Oh és a csók... a csókjai...? a elakadt szavu, meghatott beszédje egy-egy csók után? Semmi? mind semmi? — S ha más, — mások is tudnak csókolni, az én csókomból nem-e a legkülömb? Különségek, melyek jobban imponálnak neki? — De ki rangosabb nálam? Ki elsőbb? Ki érti meg úgy az életet ezer gondolatlalt; ki gazdagabb? Ki? — Szegény kis, tucat-intelligenciájú: zsúr nők? Kikentkifent, divatos zsákokba bujtatott türes bábuk? Semmik... Igen, de neki mégis kedvesebbek, szebbek? ... Miért S már nem is gondol rám nem is vágyik utánam? Nem baj... rendben van... Hiszen vannak mások-sokan... Önzetlenül, tisztelettel, szeretettel, szerelemmel rám gondolok... Sok érdekes, értékes ember... Drága okos, nagyműveltségű finom fej... Szép fiatal, szenvedélyes karcu — másik... Szelid, kedves, tisztaérzésű-harmadik... s még több... Igen is! azért is! sok! különb... mind más... megbecsülendő; — másnak drága kincs lenne csak egy is ezekből! Bizony... S az

enyémek... régen már... s én játszom velük ha jól esik; — nem értem meg szavukat melyre: igent vagy nemet kellene mondanom. Nem; — készakarva. Mert nekem úgy esik jól... úgy tetszik... Igenis! De mégis... Hát miért játszik velem? Másnál: jobban kedvesebben, imponálóbban, teljesebben találja a szerelmet?... a barátságot? Más szebb, kedvesebb? Több a lelke? Dúsabb, színponpásabb, erősebb az érzése? Fehéresebb a szerelme? Ideálisabb? — Oh kit tud-e még valaki olyan puhán, gyengéd, olyan mosolygós biztonsággal, olyan meghitt, megszokott, magdénak tudott megnyugvó derűvel szeretni... becézni... dédelgetni? — Tud-e még valaki úgy várni? aggódni... remegni érte? Kérdezni-cirógatva? ránézni, hallgatni... mindig nézni... mindig őt nézni... erős folytonos pillantással... Megszorítani a kezét, százszor amíg egymásmellett ülnek? — Oh tud-e még valaki úgy? — Hirtelen megrándult egész testében idegesen remegve... messze hajította el az ujságot amit gépiesen fogtak ujjai... odább dobta egész szép, erős ruganyos testét a diványon: S mégis hátha más kedvesebb, szebb? Eh nem! nem is szebb, nem is kedvesebb... semmi... sőt... csak újabb, újabb... s a férfi mind olyan... valamenyi kivétel nélkül... csak egyik ügyesebb, tovább tetetni még a másik ügyetlenebb kedvesebb jó színész — és kimutatja a foga fehérét... újabb ismeretség, barátság... megint újabb, csak a végén veszi észre, hogy nem volt érdemes... jobb lett volna másként... úgy

A 43—50 éves iparos és kereskedő népfőkelőkkel való kedvezményes elbánás.

A negyvenhárom-ötven évesek hadkötelessé nyilvánításakor országszerte megindult az akció, hogy a besorozott kereskedők és iparosok a hadseregben a polgári életben viselt társadalmi fontosságuknak és egyéni értéküknek megfelelő elbánásban részesüljenek. A nagykanizsai és zalamegyei érdekek képviselőiben a soproni kereskedelmi és iparkamara is részt vett az országos mozgalomban, melynek eredménye gyanánt az Országos Ipartestület még június elején fölterjesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, amelyben fölhipta a miniszter figyelmét arra, hogy ezekben a korosztályokban nagy számban vannak vezető állásban levő egyének, akiknek elvonása közgazdasági kárt okoz s akiknek katonai szolgálatra való alkalmazásánál tehát helyénvaló a méltányosság. A fölterjesztésben az Országos Ipartestület előterjesztette egyes iparágak speciális kívánságait és azt a kérelmet intézte a miniszterhez, hogy azok a 43—50 népfőkelésre kötelezettek, akiknek nincs meg a formai minősítésük az önkéntesi jog elnyeréséhez, akik azonban szorgalmukkal és tehetségükkel tisztességes pozíciót szereztek maguknak a társadalomban, — kivételes elbánásban részesüljenek.

A miniszter most válaszolt a fölterjesztésre és értesítette az egyesületet, hogy a honvédelmi miniszter a hadügyminiszterrel történt megállapodás után elrendelte, hogy a 43—50 éves népfőkelők, akik az egyévi önkéntesi kedvezményhez megkívánt tudományos képzettséget nem tudják igazolni, akiknek azonban személyes képességeik, közéletben vagy hivatásukban végzett szolgálataik és elért társadalmi állásuk azt bizonyítják, hogy az átlagosnál magasabb képzettséggel bírnak, a katonai szolgálat tartama alatt kivételes elbánásban fognak részesülni, nevezetesen: közönséges kaszárnyai (tábori) munkák végzése alól mentesek lesznek és ha a szolgálat lehetővé teszi — engedélyezhető lesz részükre az is, hogy a laktanyán kívül lakhassanak. A kivételes elbánásra igényel bíró népfőkelésre kötelezettek külön ismeretel jellel fognak ellátni.

A kedvezményt csak a bevonulás után lehet és pedig szóbelileg folyamodni. A kedvezményre vonatkozó részletes intézkedések

maradni ahogy régen volt... De akkor már elkésett mindenről... akkor csak üresnek érzi az életet... mindig égeti a régi vágy, a régi boldogság finom muzsikás emléke... a régi leány szerelme... a régi csók... — de akkor már mindenről elkésett. — A parázsló tűz keresztülpírosított a kályha rácsán és szeszélyes árnyfigurákat vetett a falra vörös fényre, amint az egész szobán lassan szertehullott az esthomály. Beesteledett... jó lenne tán lámpát gyújtani... meghitt sárga világánál eloszlaná tán a sok kínzó goodolat? De nem... hisz künn szép az alkony... ködruhában jár az este fenn a fekete égboltozaton most most rajzik elő a sok millió fényes szentjánosbogárka... Vajjon látja-e őket? gondol-e ide hozzám, csak egy árva kicsi, önmaga előtt is eltagodott gondolattal? Egy kis, ellopott gondolatfoszlánnyal, melyben mégis csak visszafáj a lelke hozzám... mindenki mellett is... És ha mégsem? mégsem? és ha teljesen elfelejtett volna... nem lenne egyetlen akkordja sem lelkében a régi szerelemnek? Soha másé a vágya... másé a remegése... a vére parázslása? De én... de mégis... hiszen én különb vagyok mindnél azoknál... Másabb... — Mért törődik ezzel a férfival? Mit? Nevetséges...

Hirtelen össze kapta magát a puha meleg sál, felült behuzódott a diványsarkába... úgy érezte, hogy nagyon egyedül van a világon... nagyon céltalan üres az élete... Hogy mit is tett eddig? kinek volt hasznára? kinek van szüksége az ő létezésére?... S miért?... Még jobban lehuzódott a sarokba — és fázott fázott... fázott... dideregve...

csak külön rendeletben fognak megjelenni. A kedvezményt csak az 1865—1872-iki születésű népfőkelők nyerhetik el, tehát azok, akik az 1915 évi II. t.c alapján váltak újból hadkötelessé.

A válasz közli továbbá, hogy az egyesülhetnek azt a kérését, hogy az önkéntes építő, kőműves és ácsmesterek műszaki csapatokhoz osztassanak be, megfelelő rangfokozattal, a miniszter nem teljesítheti, mert ez katonai szempontból lehetetlen.

Olyan általános intézkedést sem tehet, hogy az önkéntes iparosok gyárakba hadiszolgálatra ne legyenek kirendelhetők, mert ez veszedelmesen a lösz és felszerelési anyagok biztosítását, de méltánylást érdemlő esetekben a honvédelmi miniszter a kereskedelmiügyi miniszter véleménye alapján az illetők mentesítése iránt intézkedni fog.

Harctéri feljegyzések.

Irt: Wlassits Gábor zászlós.

(Folytatás.)

(Április 15.) A beteg és kidült legénység helyett pár napra a harmincasoktól kaptunk embereket; szakaszomhoz tizenöt harmincas honvéd kerül; mindjárt szolgálatba is álltak, míg a betegek hét napra Siankiba mentek nyugodni.

Tíz napi távollét után a posta újra megérkezett. Ilyenek ezek a front mögötti emberek, ha egy kis támadás van rögtön megölnék akkor azután hetekig lehet őket várni. Pedig nem ártana nekik sem egy kis tűzkeresztség! Meg kapom a leveleimet, újságjaima és egy pár kis tábori csomag. Szegény szüleim hosszú idő óta nem kaptak tőlem levelet — mert nem lehetett küldeni — már biztosan aggódnak értem, de ma végre értesíthetem őket.

(Április 16.) Hatan vagyunk a századnál alantós tiszték és kettő közülük már kidült. Hét napi pihenőre ezek is Siankiba mentek. E két napig tehát nehezebb lesz a szolgálat.

(Április 17.) Az egész nap pufogtatással telik el. Lőjük a 952 öst és noha semmit sem látunk, de sejtjük, hogy hol tartózkodnak az oroszok. A fenyő erdő egészen eltakarja őket. De ezek sem hagynak békében bennünket mert ha közülünk csak egy is mutatkozik arra már lönek. Képesek egy emberre egész szakasszal ösztüzet adni. Minden nap lesznek egy pár emberemet. A veszélyesebb pontra vagyok téve.

Nagyon uralkodik nálunk a sárgaság. Ezzel az ártatlan betegséggel naponta sokan mennek a kórházakba.

Alaposan megfogyott a látszámunk. E hónap elején a szakaszom létszáma ötvenhét ember volt, ma azonban csak harminckét ember van. Volt idő mikor március hónapban egy szakaszban hetvenen is voltak.

(Április 18.) Három oldalról teljesen körül vagyunk véve a muszkáktól, nagy erővel azonban mégsem mernek bennünket megtámadni. Félnék az újabb vereségtől.

Ma éjjel megérkeztek a két napi pihenőn vol embereim. Pihentek de állandó rettegésben, mert gránát hullásban bőven volt részük. E két napon az egyik pihenő tiszt lakását foglaltam el. ki most, hogy megérkezett kilakoltatott belőle. Pechem van. A saját kunyomat nem használhatom, igaz ugyan hogy nem is sokat ér, de rossz helyen van; az ajtója a golyóktól egészen át van lyukgatva, most kölcsön kunyhókba vándorolok. Ördögbe is, meglakom a szakasszal egy kunyhóba, nem baj ha egy kettővel több féreg is lesz bennem. Kiirtani úgy sem lehet őket.

(Április 19.) A géppuskások kunyhóját, miután ez bele esik a futóárkunkba megkapjuk; én a futóárkából kimaradó részből kunyhót készítetek magamnak. Lent leszek a legelső legjobban veszélyeztetett rajvonalban, ami azonban embereim munkásszorgalmi által eléggé biztos mentsváram lesz. Leginkább azért határoztam erre ma-

gamat, mert mióta itt vagyok egyetlen állandó lakásom nem volt, mert amelyik megfelelt volna abból a muszka ágyuzott ki, a többi meg oly távol fekszik a rajvonaltól, hogy nagy tűzben a harc vonalba beszaladni majdnem lehetetlen.

Igy legalább állandóan bent vagyok embereim körében a rajvonalban. Miután ezen a helyen a hegy meredek, biztos védett helyen van tulsó oldalról lövő Lujza mámatól.

Puskatűznek — itt az oroszok csak száz lépés távolságra vannak tőlem — igaz ugyan hogy kivan téve, de alkothatja az ember biztosnak is.

Barátaim, kiknek elmondtam tervemet azt mondják, hogg új lakásom a haláltorkában lesz.

Sebaj! Majd meglátjuk.

(Április 20.) Egész délelőtt pattogtatnánk az orosz kanászok. Dolgozni nem lehet, embereim pihennek, rájuk is fér ez a kis pihenés, mert egész napjuk és éjjelük munkával és szolgálattal telik el.

Este felé fogtak hozzá a kunyhóm készítéséhez és rövid pár óra alatt már tető alá is huzták. A futó árok felé eső oldalát gyepféglával rakatom fel, ezt a munkát azonban egy a szakaszomban levő ács holnap korán reggel fogja elvégezni.

(Folytatom.)

H I R E K.

A hegyek közt

és a nagy sikokon, ahol véres homokban a világtörténelem sorsa dől el, hideg szél fúj, végigsöpri a gránátoktól felturított földet, könnyet fakaszt hőseink szeméiben, amelyek mindig nyitva vannak, hogy éberem figyeljék az alattomos ellenséget. A sors még egy téli háborúval próbálja ki erőnket. Az itthoni élet sok gondja és keserves küzdelem között sem szabad elfelejteni azokat, akik a mi jobb jövőnkért küzdenek és amikor elshuhan felettünk a hideg őszi szél, amikor mögötte a csunya hideg téli világ dermedése lopózik felénk, a magunk baja mellett figyelmünknek és szeretetünknek ott kell lenni fiainknál, akiket keményebben sújt a hideg, akiktől emberfeletti kitartás és erőt követelnek a szabad táborok, nedves lövészárkok hideg éjszakái. Tavaly, amikor határainknál folyt a nagy küzdelem, nyugtalanságunkban is első gondunk volt, hogy harcosaink el legyenek látva melegítő ruhákkal. A magyar asszonyok és leányok szívük forró érzéseivel himezték a ruhácskákat, amelyek a megfagyástól óvták a magyar hősokeket. A hála sóhajai, a meghatódás könnyei köszönték meg a nemes munkát, melyért más köszönetet magyar nő nem is várt.

Azóta, hogy a kárpáti bérceknél uira csend lett, előttünk van az a csodálatos eredmény, melynek megvívásában a nehéz harcok első sorainál küzdtek testvéreink. Messze, igen messze üzték az ellenséget, amely a legnagyobb volt, mikor elindult és kicsivé törpült, nehéz, halálos csapásaink alatt. A küzdelemnek azonban nincs vége és újra téli hóban, fagyott kemény rögök felett találják a hideg éjszakák a

NESTLÉ-FÉLE
csecsemők GYERMEKLISZT
gyermekes és lábadozóknak legjobb tápláléka gyomor- és bélbetegségek után.
Mindenkor kapható.

Próbadozott és tanulságos orvosi könyvecskét a gyermeknevelésről teljesen díjtalanul küld a NESTLÉ-fele gyermekliszt társaság, Wien I., Biberstrasse 47/e.

Gulliver

A prima
kaucsuk
cipósarok

kaucsuk sarkok
királya

Összeállt a legelő, mert kaucsukból készült.

Hirdetéseket

jutányos áron elfogad
a kiadóhivatal.

Mielőtt bármelyik új épüle-
tét betetőznél vagy
használnak pótlá-
sába belekapna, kérjen a lakóházak,
istállók, kamara, pajta, ólak és egyéb
épületek befödésére szolgáló kátrányos
és meszelnivaló aszfalt bitumen kö-
fedéllemezből mintát, mely még a leg-
olcsóbb zsuppnál is olcsóbb, de amel-
lett emberéletet át eltart. Hogy biz-
tos és célszerű, kitűnik abból, hogy
tűzbiztosítása a cserépnél is olcsóbb,
sőt mert könnyű tető készül belőle,
vékonyabb fal és könnyebb gerendá-
zat szükséges, tehát ez is nagy meg-
takarítás. Bárkinek szívesen nyújt fel-
világosítást s ingyen ad mintát

Würzburger Jakob nagykereskedése
SÜMEGEN.

A nagy háboru

írásban és képben

füzetenként 40 fillérért kapható

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümegen.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitűnőbb
köhögés elleni gyógyszer

☒ **Kaiser-féle** ☒
☒ **Mell-Karamellák** ☒
a „3 fenyővel”

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedtség nyálkaság, katarus, fájó
torok, számarhurut, valamint elő-
vigyázathoz megkülönböztetés ellen, leg-
célszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesi-
tett bizonyítvány or-
vosoktól és magánosoktól bizo-
nyítják **biztos hatásukat!** Ét-
vágygerjesztő, jóízű bonbonok.
1 csomag 20 és 40 fillér, doboz
60 fillér. Háborús doboz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV**
gyógyszertárában Sümegen.
Valamint minden gyógyszertárban.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészíttetnek.